

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1602

22. De Diuinatione, quæ ex superstitionis & vanis quibusdam
obseruationibus sumitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14077

dum aliquem in locū Iudeæ fratres conuocarunt, & preces ad ipsum Deum fuderunt. Tertio, si diuina oracula ad futilis, & vanas res, vel ad terrena negotia adhibeantur. Vnde B. August. in epistola 9. art. 11. qui de paginis Euangelicis sortes legunt, et si opendam sit, videtur faciant, quam ad dæmonia confusa concurrant: mibi tamen diligenter ista conjectudo, ad negotia secularia, & ad vita huius vanitates diuinorum oraculorum velle convertere. Sic ille. Quartò, si in electionibus Ecclesiasticis, quis sortibus euentum committat. Hęc ex S. Thoma.

Cap. XXII.

De Diuinatione, quæ ex superstitionis, & vanis quibusdam obseruationibus sumitur.

Scire conuenit, quemadmodum omnia sunt fortuita dicta, vel facta hominum, quorum obseruatione quis futura diuinat: sic superstitiones dicuntur fortuiti aliarum rerum euentus, ex quorum notatione quis lata, vel tristis sibi, vel alteri omnia euentura certò cōiectat. Exemplum pono. Si quispiam summo mane domo egredius canem, aut felem offendat, funus, sepulcrum, aut crux videat, diuinat sibi eo die sic, vel aliter cuncta euentura: vanæ hæc est diuinatio ex inani, & superstitionis obseruatione ducta. Alij venatum iuri, si primo mæsi pede in limine offenderint, aut eorum vestis deciderit, vel fuerit tacta à soricibus, aut lacinia valvis auctiuerit, putant & certum apud se constituant, nihil sibi prosperè, & feliciter eo die euenturum. Si cum primum domum exierint, sternutauerint, si corrugiam abrupterint, si in porta caput offenderint, si corruerint, infanti omnis effe arbiterantur. Putant nonnulli cercorum animalium occursu, prosperos rerum euentus praesignificari; aliorum vero animantium, aduersos. Certos itidem hebdomada dies esse sibi faustos, alios infaustos. Hæc omnia ex vanæ Genitilis obseruatione initium duxerunt. Tib. Gracchus quo die ciuili seditione oppressus est, domo egredens ita pede limen offendit, ut non parua vis sanguinis effluerit. Plutar. in Tib. Grac. Valer. lib. 1. c. 4. Nerou in expeditionem Alexandrinam profecto, lacinia surgeti adhæsit. Crassus filius contra Parthos profecturus in aciem, itapdem offendit, vt humi prostratus conciderit: qui deinde in bello casus occubuit. Plutarch. in Crasso. Bruto, & Cassio prodituris in aciem obuum Aethiopem calamitatem praesignificasse, vulgo creditum est. Hadrianus Cæsar ex Mauori occurrus futuram sibi mortem suspicatus esse perhibetur. Annibali ex Italia Aphricam petenti sepulchrum diruptum in via, omen ingensit infaustum. Reperias certum genus hominū, qui sibi pertinent aduersum diem Martis, aut diem Veneris: contra vero felicem, & prosperum diem Iouis, & diem Lunæ: Vnde nihil, quod sit alicius ponderis, & momenti, aggreditur, nisi certis quibusdam diebus, alijs vero libenter, & audacter negotia tractanda insciunt. Hæc, & his proxima superstitionis, & vanæ sunt, & vt dixi, à Gentibus accepta, que cum aliquando experientur certis quibusdam rerum euētibus lacum, vel triste sibi aliquid

accidisse, in eis aliquid divinitatis contineri censuerunt, & deinde dæmon sese in illis rerum casibus immiscebat, vt sic Gentes delusæ teneri essent. C. Flaminius cum apud lacum Trasimenum cum Annibale pugnatur: cōuelli signa iussisset, lapso equo super caput eius humili prostratus estenihilque eo prodigio inhibitus signiferis signa moueri sua sede posse negantibus, malum, ni ea continuo effodissent, minatus est: & deinde ipse in bello ocubuit, & in ea acie quindecim milia Romanorum cæsa, sex millia capta, viginti millia fugata sunt. Hæc Valer. lib. 1. c. 6. Liu. lib. 2. bell. Punic. Vulpē in via occurserem, signū mali omnis putabant. Sic etiā canis prægnans si occurreret, credebat in faustum om̄en: Porcus, aut mustella à sinistra veniens, infelicitas omnis erat. Si quid item mures corroserant, triflia prænuntiare creditū est. Que quidem omnia, vt vanæ dānantur, c. 1 lib. 2. 6. q. 2. ex Augustino. Negari non potest, vt supra dixi aliqua dicta, vel facta in Sanctis Scripturis fuisse, que rerū consequentium euentum non ab humano, sed divino impulsu profecta, significauerint, vt Gedeon Iud. 7. Ex eo quid audiri narrationem, & interpretationem cuiusdam somnij, om̄en ceptauit. Et seruus Abrahæ Gen. 24. om̄ine etiam vius legitur. Et Ionathas Saulis filius 1. Reg. 14. om̄en etiam obseruavit. Præterea narrat Paulinus in vita Ambrosij. Probum iudicem, cum Ambrosium ad Liguriam, & Aemiliam gubernandas misseret, ei dixisse: Vade, & fac, nō vt index, sed vt Episcopus, & postea Mediolanensis Ecclesia eum in Episcopum elegit. Et ipse Ambrosius adhuc adolescens cum foro osculandam manum dedidit, ludens dixit, te futurum Episcopum: & ita fuit.

Cap. XXIII.

De Diuinatione, quæ ex Invocatione demonum petitur.

Sciendum est, Dæmones duplicitate euocari, expellim, aut occulte, sive ut vulgo dicitur, tacite. Expressim euocantur, cum quis pacto cum eis inito petit, vt sibi futura prænuntient, aut aperiunt occulta. Tacite vero, & occulte euocantur, cum vel aliquid sit, in quo latet pactum cum Dæmonे cōtractum, vel cum quis virtutem ministerio, & opera hominis, qui cū dæmonē societatem in eo ministerio contraxit. Præterea, scire oportet, ad hoc genus Diuinationis reuocari eas quoq; diuinationes, quas Cicero appellat, Vaticinationis, & Furoris. Olim enim, qui futura apud gentes variabuntur, aut occulta indicabant, dicebantur Arioli, qui furore correpti, dæmonis instinctu futura prædicebant. In hoc etiam genere includuntur omnes Magorum artes, quibus solet inesse fraus maxima dæmonum. Porro duplex est Magia, altera dicitur Naturalis, aut Mathematica, altera vero est dæmoniaca. Naturalis est, qua quis cōmixtis multarum rerum naturalium viribus, & facultatibus occultis, quædam mirabiliter efficit: quæ quidem res veræ sunt, & vi naturæ productæ; sed earum cause nos latent: ideo mirabiliter eas fieri putamus. Hac ratione fructus arborū aliquando ante tempus nascuntur, procreantur hyeme rosæ, vvae, fabæ. Item arte, hoc est, vi naturæ recondita, & abstrusa facit quis, vt intra paucas

horas